

Konf. 13.11

Mięso z buszu

ZWAŻYWSZY na Postanowienie 11.166, przyjęte przez Konferencję Stron na jej 11-stej sesji (Gigiri, 2000), w związku z utworzeniem Grupy Roboczej do spraw Mięsa z Buszu - CITES Bushmeat Working Group;

UZNAJĄC, iż kłusownictwo oraz nielegalny handel mięsem z buszu stwarzają największe zagrożenie dla przetrwania dziko żyjących gatunków, na przykład goryli, szympanсів, słońi i krokodyli, ogólnie w Afryce a szczególnie w Afryce Środkowej, a także w innych krajach świata;

UWZGLĘDNIAJĄC, iż nielegalny handel mięsem z buszu przyczynia się do ubóstwa i deficytu żywności wśród społeczności wiejskiej, których główne źródło białka zwierzęcego stanowi mięso z buszu;

UZNAJĄC również polityczną wolę Państw z sub-regionu do pracy na rzecz zrównoważonej gospodarki zasobami leśnymi jak zostało to wyrażone w inicjatywach sub-regionalnych włączając w to Deklarację z Yaoundé;

UWZGLĘDNIAJĄC również uznanie przez Państwa sub-regionu kryzysu „mięsa z buszu” za największe zagrożenie dla zachowania różnorodności biologicznej;

UWZGLĘDNIAJĄC również potencjalne negatywne skutki rozwoju przemysłu drzewnego oraz eksploatacji zasobów naturalnych;

MAJĄC NA UWADZE rezolucję Parlamentu Europejskiego o niezrównoważonej eksploatacji dziko żyjących zwierząt i nielegalnym handlu mięsem z buszu jako największym zagrożeniem dla przetrwania dzikich gatunków zwierząt, włączając w to małpy, oraz zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności społeczności wiejskich żyjących na terenach leśnych, których dieta uzależniona jest od mięsa z buszu;

MAJĄC NA UWADZE, że handel mięsem z buszu dotyczy wielu gatunków zwierząt opisanych w Załącznikach Konwencji, ale także gatunków, którymi handlu nie regulują przepisami CITES;

WYRAŻAJĄC ZANIEPOKOJENIE, iż taki nieregulowany handel oraz konsumpcja mięsa z buszu może stanowić ryzyko dla zdrowia człowieka;

KONFERENCJA STRON KONWENCJI

ZALECA wszystkim związanym z tą kwestią Stronom:

- a) Zakazanie zakupu towarów gatunków z Załącznika I z przeznaczeniem jako pożywienie oraz do podjęcia pomocy dla zachowania zrównoważonego poziomu wielkości zbytu gatunkami z Załącznika I i II Konwencji;
- b) Poprawę krajowego gospodarowania gatunkami wyszczególnionymi przez CITES poławianymi, sprzedawanymi i użytkowanymi jako mięso z buszu poprzez rewizję i, jeśli zachodzi taka potrzeba, obostrzenie odnośnych przepisów informacyjnych, prawnych, ochrony in situ, monitoringu, wykonawczych oraz społecznych lub ekonomicznych;
- c) Jasno określić odpowiedzialność administracyjną agencji rządowych które mogą być zaangażowane w, lub mogą mieć wkład w krajową regulację handlem mięsem z buszu oraz importem, eksportem, reeksportem i tranzytem lub przeladunkiem mięsa z buszu;
- d) Zadbać o przejrzystość lub ustanowić prawa własności odnośnie gatunków wyszczególnionych przez CITES, poławianych, sprzedawanych i konsumowanych jako mięso z buszu oraz włączyć lokalne społeczności do monitoringu poławiania, handlu i konsumpcji;
- e) Rewidować i w miarę konieczności korygować koncesje na wycinanie lasu i na inne zasoby naturalne tak, aby były one zgodne z prawem, i prowadziły nieszkodliwy połów, handel i użytkowanie mięsa z buszu;
- f) Popierać przyjmowanie zasad postępowania przez przemysł drzewny, rybny oraz innych

przemysły wydobywania zasobów naturalnych, które przyczyniają się do zmniejszenia nielegalnego lub niezrównoważonego poławiania, konsumpcji i handlu mięsem z buszu; oraz

- g) Określić alternatywne źródła białka oraz powziąć inne środki w celu zmniejszenia popytu na mięso z buszu, a w szczególności na konsumpcję okazów gatunków z Załącznika I;

ZALECA:

- a) wszystkim Stronom, jak też państwom i organizacjom niebędącym Stronami do zwiększenia świadomości osób zatrudnionych w agencjach rządowych odpowiedzialnych za regulację i kontrolę żywności przeznaczonej do konsumpcji przez ludzi, a szczególnie tych zaangażowanych w kontrolę granic zgodnie z CITES oraz zapewnić by każdy handel transgraniczny żywnością pochodzącą z gatunków wyszczególnionych przez CITES odbywał się za okazaniem niezbędnych zezwoleń na import lub eksport lub certyfikatów reeksportowych, oraz
- b) Wszystkim znaczącym Stronom niebędącym stronami CITES przystąpienie do Konwencji w najbliższym możliwym czasie w celu ulepszenia kontroli międzynarodowego handlu mięsem z buszu;

ZALECA:

- a) Wszystkim znaczącym Stronom przeprowadzenie właściwych kampanii edukacyjnych skierowanych do społeczności miejskich i wiejskich w celu zwiększenia świadomości kwestii ochrony związanej z handlem mięsem z buszu, szczególnie konsumpcji i handlu okazami gatunków z Załącznika I oraz z zagrożeniem zdrowia ludzkiego jakie niesie nieregulowany handel żywnością pochodzącą z dzikich zwierząt;
- b) Wszystkim znaczącym Stronom powzięcie działań dla zwiększenia świadomości o nielegalnym handlu okazami wyszczególnionymi przez CITES jako żywności przeznaczonej dla ludzi wśród organów wykonawczych, oskarżycielskich i sądowniczych;

- c) Wszystkim Stronom dostarczenie Sekretariatowi szczegółowych informacji o ważnych przypadkach międzynarodowego nielegalnego handlu mięsem z buszu oraz informowanie się nawzajem o wszelkich okolicznościach i faktach, które mogłyby mieć istotne znaczenie odnośnie takiego handlu, w celu jego wykorzenia; oraz
- d) Znaczące Strony do wykorzystywania informacji zebranych w systemie MIKE (Monitoring Nielegalnego Zabijania Słoni), który może pomóc w dostarczaniu danych o wykorzystywaniu mięsa słoni w handlu mięsem z buszu oraz przyczynić się do lepszego zrozumienia dynamiki kłusownictwa i handlu mięsem z buszu;

UPRASZA:

- a) Kraje i organizacje posiadające istotne ekspertyzy o wspieranie Państw będących terenem występowania gatunków zagrożonych oraz Państw konsumenckich w przygotowaniu lub rozprowadzaniu praktycznych technik identyfikacji, tak aby pomóc w ustalaniu czy mięso z buszu pochodzi z gatunku wyszczególnionego przez CITES; oraz
- b) aby z uwagi na istotne znaczenie danych biologicznych i dotyczących dystrybucji dla zrównoważonego handlu mięsem z buszu , darczyńcy pomagali w finansowaniu i dostarczaniu ekspertyz w celu stworzenia komputerowej bazy danych oraz kartografii jak również innych niezbędnych technik zarządzania ochroną, oraz

WZYWA znaczące międzynarodowe organizacje, sekretariaty i Strony międzynarodowych układów do uznania decydującej roli, jaką mogą odegrać udzielając wsparcia szczególnie krajom będącym terenem występowania zagrożonych gatunków, w regulacji handlu mięsem z buszu oraz wykorzenia związanej z tym kwestii ubóstwa, degradacji środowiska, wzrostu populacji ludzkiej oraz zużywanie naturalnych zasobów, włączając w to Konwencję o Różnorodności Biologicznej, Konwencję o Ochronie Wędrujących Gatunków Dzikich Zwierząt, Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, Międzynarodową Organizację Drzewa Tropikalnego, Konferencję Narodów Zjednoczonych o Handlu i Rozwoju, Program Rozwoju ONZ, Program Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska, włącznie z Projektem Przetwania Wielkich Małp i Funduszem Narodów Zjednoczonych ds. Ludności.